

- oddalenie skargi na decyzję Czwartej Izby Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 września 2010 r. w sprawie R 708/2010-4, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie skarżącej w postępowaniu w pierwszej instancji zarówno kosztami postępowania w pierwszej instancji jak i kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd utrzymał w mocy decyzję Izby Odwoławczej, zgodnie z którą dokonane przez skarżącą ograniczenie wykazu towarów i usług jest niedookreślone, gdy opiera się na kryterium braku wymogu przepisania przez lekarza. Jednocześnie Sąd orzekł, że ten brak oznaczoności nie może prowadzić do całkowitego nieuwzględnienia wniosku o ograniczenie wykazu towarów i usług. Urząd zajmuje stanowisko, w myśl którego w przypadku braku oznaczoności ograniczenie wykazu towarów i usług nie może stać się przedmiotem rejestracji, ani stanowić podstawy dla porównania towarów i usług. Jako że brak ten został stwierdzony w niniejszym przypadku, zdaniem Urzędu Izba Odwoławcza nie mogła uwzględnić odnośnego wniosku.

Ponadto Sąd orzekł, że wnioskowane przez skarżącą ograniczenie jest niedopuszczalne, w zakresie, w jakim zostało oparte na braku wymogu przepisania przez lekarza odnośnych towarów. Kryterium braku wymogu przepisania przez lekarza nie może posłużyć do wydzielenia podgrupy zgłoszonych towarów. Nie jest to stosowne kryterium dla wydzielenia podgrupy zgłoszonych produktów farmaceutycznych, dla których zgłoszony został znak towarowy. Ze względu na brak harmonizacji na poziomie europejskim kwestia istnienia, bądź braku, wymogu przepisania przez lekarza zależy od krajowych przepisów dotyczących produktów farmaceutycznych, które w każdej chwili mogą zostać zmienione przez krajowego ustawodawcę. Prawo do ochrony wspólnotowego znaku towarowego nie może jednak zależeć od kryterium podlegającego prawu krajowemu, ani od kryterium, które wraz z upływem czasu może ulec zmianie. Urząd tego nie kwestionuje. Sąd orzekł jednak również, że Izba Odwoławcza popełniła błąd całkowicie nieuwzględniając wniosku o ograniczenie wykazu towarów i usług. Izba Odwoławcza nie mogła być potraktować ograniczenia jako całkowicie pozbawionego znaczenia. Powinna była dokonać porównania towarów przyjmując za punkt wyjścia ograniczony przez skarżącą wykaz towarów, dla których zgłoszono znak towarowy oraz towary, dla których zarejestrowana starszy znak towarowy, nie uwzględniając przy tym kryterium wymogu przepisania przez lekarza.

W związku z tym w przekonaniu Urzędu wyrok Sądu narusza art. 43 ust. rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾ w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95 ⁽²⁾, ponieważ brak oznaczoności czyni wykaz towarów i usług niedopuszczalnym w całości. Niedopuszczalne ograniczenie nie może stać się przedmiotem rejestracji, ani zostać uwzględnione w ramach porównania towarów. Wyrok narusza także zasadę związania treścią zgłoszenia, która leży u podstawy systemu wspólnotowego znaku towarowego. Wykaz towarów i usług musi zostać jako taki poddany ocenie w formie przedstawionej przez zgłaszającego. Urząd nie ma kompetencji umożliwiającej zmianę treści wykazu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 23 stycznia 2014 r. – ERSTE Bank Hungary Zrt. przeciwko Attila Sugár**

(Sprawa C-32/14)

(2014/C 102/22)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca o przeprowadzenie egzekucji: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Dłużnik: Attila Sugár

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postępowanie państwa członkowskiego, zgodnie z którym, w wypadku gdy konsument uchybia zobowiązaniu przyjętemu na podstawie sporządzonego przez notariusza w należytej formie dokumentu, strona zawierająca umowę z konsumentem domaga się kwoty, którą ona sama wskazuje poprzez nadanie tak zwanej klauzuli wykonalności bez konieczności wszczynania przed sądem postępowania kontradyktoryjnego, w ramach którego można zbadać nieuczciwy charakter warunków umownych leżących u podstaw klauzuli, jest zgodne z art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG ⁽¹⁾?
- 2) Czy konsument w ramach wspomnianego postępowania może wnosić o uchylenie już nadanej klauzuli wykonalności, powołując się na niezbadanie nieuczciwego charakteru warunków umowy leżącej u jej podstaw, mimo że, zgodnie z wyrokiem wydanym w sprawie C-472/11, w postępowaniu sąd powinien poinformować konsumenta o nieuczciwych warunkach, które stwierdził?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29).

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 11 listopada 2013 r. w sprawie T-545/12 Mory i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 stycznia 2014 r. przez Mory SA, w likwidacji, Mory Team, w likwidacji, Superga Invest

(Sprawa C-33/14 P)

(2014/C 102/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mory SA, w likwidacji, Mory Team, w likwidacji, Superga Invest (przedstawiciele: B. Vatier i F. Loubières, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia wydanego przez siódmą izbę Sądu;
- odesłanie sprawy do Sądu celem ponownego jej zbadania w warunkach zapewniających bezstronność tego badania;
- stwierdzenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w zależności o wyniku postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie zostało oparte przez wnoszące je na dwóch zarzutach.

Po pierwsze, zdaniem wnoszących odwołanie Sąd dopuścił się błędu w wykładni art. 263 TFUE nie stwierdzając występowania po ich stronie interesu prawnego. Twierdzą one jednak, że dopuszczalność skargi jest uwarunkowana tym, czy skarżące w pierwszej instancji, które nie były adresatami kwestionowanej w niej decyzji, wykażą, iż decyzja ta dotyczyła ich bezpośrednio i indywidualnie. Zdaniem wnoszących odwołanie jest to jedyny ustanowiony w Traktatach warunek służący ocenie dopuszczalności skargi. Traktaty nie wskazują też interesu prawnego jako niezależnego warunku [dopuszczalności] skargi.

Zdaniem wnoszących odwołanie mają one interes prawny z następujących względów. Po pierwsze, okoliczność, że Mory SA miała być stroną zainteresowaną w postępowaniach, które zakończyły się wydaniem decyzji Sernam 1, Sernam 2 i Sernam 3, i że miała ona osobiście wziąć udział w tych postępowaniach, przyznawałaby jej interes prawny w kwestionowaniu decyzji dotyczącej szczegółowych zasad stosowania ostatniej z tych decyzji. Po drugie, można by było uznać występowanie interesu prawnego wnoszących odwołanie również ze względu na okoliczność, że były one stronami w toczących się w dwóch instancjach postępowaniach zawisłych przed sądami francuskimi. Po trzecie, interes prawny spółki Superga Invest ma wynikać bezpośrednio z interesu prawnego spółek Mory SA i Mory Team, których jest ona głównym udziałowcem, a także – z udziału w postępowaniu toczącym się w ww. instancjach. Wreszcie, interes prawny wnoszących odwołanie ma wynikać bezpośrednio z tego, że zostały one pozbawione przysługującego im prawa procesowego do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego, choć wysłały one do Komisji pismo informujące o przejęciu przez Geodis aktywów spółki Sernam.